

сутринята на 14 августа тѣ били съвсѣмъ на нашата шипченска позиция.

Подиръ това нападане, Турцитѣ сами дигнажли своитѣ топове и въ двата дни, 14 и 15 Августа, тѣ едвамъ гърмѣли, и са занимавали да построятъ батареи и ложементи на далечнитѣ височини. Русситѣ отъ своя страна сѣщо не нападали и гърмѣли само изъ пушки и топове, като гледали да препятствоватъ на работитѣ на неприятеля.

Вечерята на 15 Августа огъня на противника съвсѣмъ престанжлъ и на околнитѣ височини са въцарила пълна тишина. Отъ 9 до 14 Августа, споредъ рапорта на Радецки, рускитѣ загуби възлазятъ до 3,500 : убити и ранени и повече отъ 100 офицери. Неприятеля е претърпѣлъ още по-големѣ загуби; всички околни долини били напълнени съ трупове; дълго време не преставала воня не сносна. Едвамъ успѣли отъ послѣ да заровятъ труповетѣ съ помощта на българскитѣ ополченци. Споредъ нѣкои исчесления турцитѣ загубили тукъ до 10,000 убити и ранени.

Подиръ 15 Августа Сюлейманъ-паша са поуталожилъ. Но той не са ограничилъ съ туй първо опитванье да превземе Шипка, макаръ, че то му сторило много скъпо. Той билъ далъ дума на Султана, да превземе непременно Шипка, да завземе Габрово и Търново, и тамъ да създаде центръ, който би свързвалъ двѣтѣ армии: западната на Османа-паша, и источната на Мехмедъ-Али-паша. Това не му са удало: българскитѣ ополченци и рускитѣ войски били доволно крѣпки за да отбиятъ съ своитѣ гърди турскитѣ опитвания. Други планъ на Сюлеймана, споредъ втори предположения, билъ да оттегли рускитѣ войски изъ-подъ Плевень и така да облек-